

Основи на Програмирането

Лекция 6

Речници, Множества, Файлове

Какво ще научите

- ✓ Вграден тип данни речник
- ✓ Вграден тип данни множество
- ✓ Вграден тип данни файл
- ✓ Основни функции и методи за работа с файлове

Контейнери

- Това са обекти които имат като елементи указатели (идентичност) на други обекти Пример: [1, a, "help", True]
- Стойността на един контейнер включва стойностите на отделните му елементи
- Ако контейнерът е immutable, това означава че указателите на елементите не се променят.
 Но ако даден елемент на контейнер е от тип mutable, стойността му може да се промени.

лекция 6 Вградени типове

Типове	Примери за стойности		
Числа	1234, 3.1415, 3+4j		
Низове	'spam', "guido's"		
Логически	True, False		
Списъци	[1, [2, 'three'], 4]		
Речници	{'food': 'spam', 'taste': 'yum'}		
Редици	(1,'spam', 4, 'U')		
Файлове	myfile = open('eggs', 'r')		

Речници

- ✓ Речниците са неподредено множество от обекти
- ✓ Обектите могат да бъдат от произволен тип
- ✓ Броят на обектите е неопределен и се изменя
- ✓ Всеки обект може да бъде произволен контейнер
- ✓ Всеки обект в речника се идентифицира с ключ (име)
- ✓ Достъпът до обектите става чрез ключа (името)
- ✓ Речниците са mutable (като списъците)
- ✓ Ключът (immutable) може да има само една стойност
- ✓ Различните ключове трябва да са с различна стойност

Речници – прости команди

```
E = \{ \}
                         # празен речник
D = {'име': 'Bob', 'age': 40} # речник с 2 елемента
F = {'Num':11, 'boss': {'name': 'Bob', 'age': 40}}
# Вложен речник в речник
D['име'] -> 'Bob'
F['boss']['age'] -> 40
>>> 'age' in D
True
>>> 40 in D
False
```

Речници – прости команди 2

```
D = {'име': 'Bob', 'age': 40} # речник с 2 елемента
D['ume'] = 'Bobby' # смяна на стойност
D['pos'] = 'boss'
                              # добавя нов елемент
del(D ['age'])
                              # изтрива елемент
>>> D = dict(name='Bob', age=40)
>>> D
{'name': 'Bob', 'age': 40}
>>> E = dict.fromkeys(['име', 'възраст'])
>>> E
{'име': None, 'възраст': None}
```

Речници – прости команди 3

```
>>> h = \{1:11\}
>>> h[2.5] = 25
>>> h
{1: 11, 2.5: 25}
>>> h[True] = 10
>>> h
{1: 10, 2.5: 25}
                     # True е представено с 1 !!!
>>> h[True]
10
>>> h[False] = 0
>>> h
{1: 10, 2.5: 25, False: 0}
```

Речници – вградени функции

```
>>> zip(['key1', 'key2'], [123, "Name"])
<zip object at 0x0017CCB0>
>>> dict(_)
{'key1': 123, 'key2': 'Name'}
>>> len(_)
>> E = dict(zip(['key1', 'key2'], [123, 'Name']))
>>> del(E['key1'])
>>> print(E)
{'key2': 'Name'}
```

Вградена функция zip()

Функцията zip има аргумент контейнер (итератор) и връща като резултат итератор, съдържащ редици - всяка поредна редица съдържа поредния елемент на итератора.

Ако аргументът не е контейнер или итератор, връща празен итератор.

Ако подадем два или повече итератора (контейнера), резултатът е един итератор, елементите на който са редици - толкова редици-елемента, колкото са елементите на контейнерите; в N-тата редица се съдържат N-тите елементи от входните контейнери (итератори).

Ако входните контейнери (итератори) не са с един и същи брой елементи, резултатния итератор ще съдържа толкова на брой редици, колкото е минималният брой елементи измежду входните контейнери (итератори).

Вградена функция zip() – пример 1

```
test = zip() # създаваме празен итератор
print('The type of an empty zip : ', type(test))
The type of an empty zip : <class 'zip'>
11 = [11, 22, 33, 44, 55]
f = zip(11)
for i in f:
  print(i)
```

- (11,)
- (22,)
- (33,)
- (44,)
- (55,)

Вградена функция zip() – пример 2

```
list1 = ['Alpha', 'Beta', 'Gamma', 'Sigma']
list2 = ['one', 'two', 'three', 'six']
test = zip(list1, list2) # съединяваме със zip два контейнера
for values in test:
  print(values) # извеждаме всяка редица
('Alpha', 'one')
('Beta', 'two')
('Gamma', 'three')
```

('Sigma', 'six')

Вградена функция zip() – пример 3

```
list1 = ['Alpha', 'Beta', 'Gamma', 'Sigma'] # списък с 4 елемента
list2 = ['one', 'two', 'three', 'six', 'five'] # списък с 5 елемента
list3 = [1, 2, 3] # списък с 3 елемента
test = zip(list1, list2, list3) # съединяваме списъците със zip
cnt = 0
for values in test:
  print(values)
                 # извеждаме поредната редица от итератора
                  # увеличаваме брояча с 1
  cnt+=1
('Alpha', 'one', 1)
('Beta', 'two', 2)
('Gamma', 'three', 3)
print('Zip обектът съдържа ', cnt, ' елемента.');
Zір обектът съдържа 3 елемента.
```

Разделяне на съединени контейнери (итератори)

```
list1 = ['Alpha', 'Beta', 'Gamma', 'Sigma']
list2 = ['one', 'two', 'three', 'six']
test = zip(list1, list2) # zip the values
testList = list(test)
a, b = zip(*testList)
print('Първият списък: ', list(a));
print('Вторият списък: ', list(b));
```

Първият списък: ['Alpha', 'Beta', 'Gamma']

Вторият списък: ['one', 'two', 'three']

Речници – свойства

- ✓ Запазват реда на обектите както са въведени
- ✓ Нови елементи се добавят в края
- ✓ Елементи могат да се трият
- ✓ Елементите в речника могат да се обърнат в обратен ред

Речници – свойства

```
>>> D = dict(name='Bob', age=40)
>>> D
{'name': 'Bob', 'age': 40}
>>> del D['name']
>>> D
{'age': 40}
>>> D['name'] = 'John'
>>> D
{'age': 40, 'name': 'John'}
>>>
```

Речници – свойства

```
>>> D
{'age': 40, 'name': 'John'}
>>> list(reversed(D))
['name', 'age']
>>> list(reversed(D.values()))
['John', 40]
>>> D1 = \{3:3, 2:2, 5:5, 1:1, 4:4\}
>>> sorted(D1)
[1, 2, 3, 4, 5]
```

Вградени методи и функции

D 1	11		
D.keys()	# RNTIIIA	СТОИНОСТИТЕ	на ключовете
D.Reys()	п Бръща	Clomitocinic	Ha Killo lobele

D.values() # връща стойностите на обектите

D.items() # връща двойки от стойности

D.copy() # връща копие на речника

D.clear() # изтрива елементите на речника

D.update(D2) # добавя в D елементите от D2

D.popitem() # връща и изтрива случайна 2-ка

Вградени методи и функции

```
# връща обекта за ключа кеу
D.get(key)
                 # ако няма такъв, връща попе
D.get(key, <default>) # връща обекта за ключа key
                 # ако няма такъв, връща <default>
D.pop(key) # връща обекта за ключа key и изтрива
           # двойката от речника (ако няма – none)
D.pop(key, <default>) # като горе, ако няма: <default>
D.setdefault(key) # аналогична на get
D.setdefault(key,<default>) # ако няма ключ key,
           # вмъква двойка key:<default>
```

Речници – примери

```
>>> D = \{x: x*2 \text{ for } x \text{ in range}(10)\}
>>> D
{0:0, 1: 2, 2: 4, 3: 6, 4: 8, 5: 10, 6: 12, 7: 14, 8: 16, 9: 18}
>>> D = \{c: c * 3 \text{ for c in 'STRING'}\}
>>> D
{'S': 'SSS', 'T': 'TTT', 'R': 'RRR', 'I': 'III', 'N': 'NNN', 'G':
'GGG'}
```

Речници – още примери

```
>>> D = \{'a': 1, 'b': 2, 'c': 3\}
>>> K = D.keys()
>>> V = D.values()
>>> I = D.items()
>>> K
dict_keys(['a', 'b', 'c'])
>>> list(K)
['a', 'b', 'c']
>>> list(V)
[1, 2, 3]
```

Речници – още примери 2

```
>>> D = \{'a': 1, 'b': 2, 'c': 3\}
>>> del D['b']
>>> list(K)
['a', 'c']
>>> list(V)
[1, 3]
>>> list(I)
[('a', 1), ('c', 3)]
```

Речници – още примери 3

Полезна практика за работа с речници е с използване на метода setdefault(). Ако трябва да се използва проверка дали даден ключ е наличен в речник и ако не е, да му се даде стойност по премълчаване, се използва метода setdefault().

```
>>> workDetails.setdefault('hours', 0) # Does nothing if 'hours' exists.

0
>>> workDetails['hours'] += 10
>>> workDetails['hours']
```

>>> workDetails = {}

Обединение на речници

```
d1 = \{"x": 1, "y": 4, "z": 10\}
d2 = \{"a": 7, "b": 9, "x": 5\}
# Очакван резултат: {'x': 5, 'y': 4, 'z': 10, 'a': 7, 'b': 9}
# Важно: "х" е с променена стойност от 2-я речник
# Вариант 1
d = d1.copy() # Правим копие на 1-я речник
d.update(d2) # Променяме го "в паметта" с 2-я
# Вариант 2
d = {**d1, **d2}
```

Нов оператор за речници в 3.9

Оператор за обединение на речници:

```
>>> a = \{1: 'one', 2: 'two', 3: 'three'\}
>>> b = \{4: 'four', 5: 'five'\}
>>> c = a | b
>>> print(c)
{1: 'one', 2: 'two', 3: 'three', 4: 'four', 5: 'five'}
d1 = \{ "x": 1, "y": 4, "z": 10 \}
d2 = \{"a": 7, "b": 9, "x": 5\}
d1|d2
{'x': 5, 'y': 4, 'z': 10, 'a': 7, 'b': 9}
```

Нов оператор за речници в 3.9

```
>>> a = {'a': 'one', 'b': 'two'}
>>> b = ((i, i**2) \text{ for } i \text{ in range}(3))
>>> a = b
>>> print(a)
{'a': 'one', 'b': 'two', 0: 0, 1: 1, 2: 4}
>>> c = a \mid b
Traceback (most recent call last):
 File "<pyshell#6>", line 1, in <module>
  c = a \mid b
TypeError: unsupported operand type(s) for |: 'dict' and
```

'generator'

Структура от данни: множество

- Отговаря на математическото понятие множество
- Константи от този тип се задават в {} разделени със запетайка
- Разграничават се от речник по това, че елементите на речник са двойка ключ:стойност
- Елементите в множеството не са подредени и не се допуска повторения

Особености на множествата в Python

- Всеки обект от тип множество е mutable
- Елементите на всяко множество трябва да бъдат обекти от тип immutable
- Това означава, че не може да имаме множество като елемент на друго множество проблем!
- За това се въвежда специален тип данни: immutable множество frozenset, обектите от който вече могат да са елементи на множество

Примери

```
>>> S = \{10, 3, 7, 2, 11\}
>>> S
\{2, 11, 3, 10, 7\}
>>> T = \{5, 4, 5, 2, 4, 9\}
>>> T
\{9, 2, 4, 5\}
>>> L = [10, 13, 10, 5, 6, 13, 2, 10, 5]
>> S = set(L) # S = {2, 5, 6, 10, 13}
>>> T = frozenset(L) \# T = frozenset(\{2, 5, 6, 10, 13\})
>>> S.add(T)
>>> S
{2, 5, 6, 10, 13, frozenset({2, 5, 6, 10, 13})}
>>>
```

Лекция 6

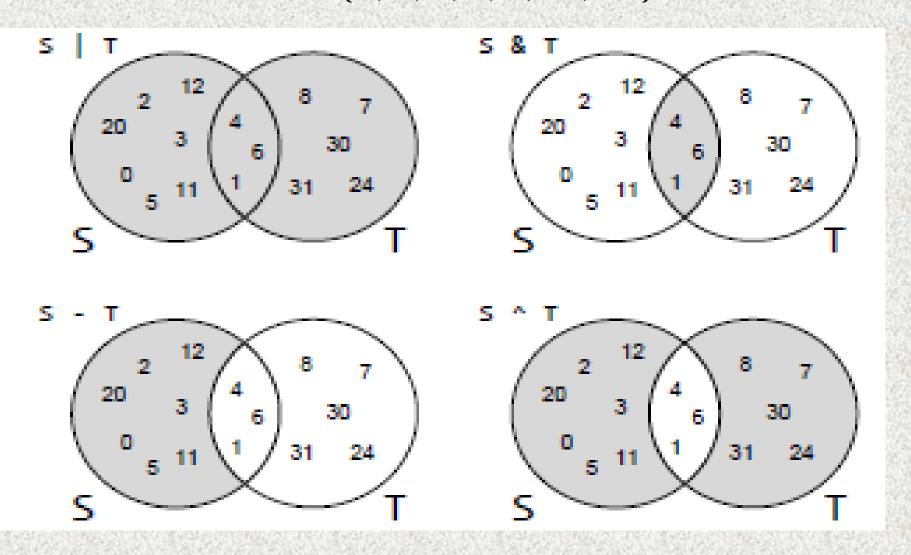
Операции над множества

Операция	Мат.	Оператор	Резул	Смисъл
	символ	в Python	тат	
Обединение	AUB	A B	set	Елементите в А или В или двете
Сечение	A∩B	A & B	set	Общите за A и В елементи
Разлика	A-B	A - B	set	Елементи от A които не са в В
Симетрична разлика	A⊕B	A^B	set	Елементи от А или В, но не и в двете

Оператор	Мат.	Оператор	Резулта	Смисъл
	символ	в Python	T	
Ч ленство	$x \in A$	x in A	bool	х е елемент в А
Членство	x ∉ A	x not in A	bool	х не е елемент в А
Равенство	A = B	A === B	bool	Множествата A и В съдържат еднакви елементи
Под- множество	A⊆B	$A \leq B$	bool	Всеки елемент от A е елемент и от В
Точно под-множество	A⊂B	A < B	bool	А е подмножество на В, но В има поне един елемент който не е в А

$$S = \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12, 20\}$$

 $T = \{1, 4, 6, 7, 8, 24, 31\}$

Още примери за множества

```
>>> S = \{x**2 \text{ for } x \text{ in range}(10)\}
>>> S
\{0, 1, 64, 4, 36, 9, 16, 49, 81, 25\}
>>>len(S)
10
>>> 64 in S
True
>>> L = [elem for elem in S]
>>> L
[0, 1, 64, 4, 36, 9, 16, 49, 81, 25]
```

Още примери за множества

```
>>> b = \{1,2,3,4,3,7,4,1\}
>>> b
\{1, 2, 3, 4, 7\}
>>> c = \{1, 3, [2,4]\}
Traceback (most recent call last):
 File "<pyshell#39>", line 1, in <module>
  c = \{1, 3, [2,4]\}
TypeError: unhashable type: 'list'
>>> ss = \{ \}
>>> type(ss)
<class 'dict'>
>>> ss = set()
>>> type(ss)
<class 'set'>
```

Mutable операции за множества

- Всяка от основните операции: |= ; &= и т.н.
- Функции като вградени методи:
 - add(elem), remove(elem), discard(elem), pop(), clear(), update(<iterables>), copy()

Още примери за множества

```
my_set = \{1,3\}
# add an element
my_set.add(2)
print(my_set)
\{1, 2, 3\}
# add multiple elements
my_set.update([2, 3, 4])
print(my_set)
\{1, 2, 3, 4\}
# add list and set
my_set.update([4, 5], \{1, 6, 8\})
print(my_set)
\{1, 2, 3, 4, 5, 6, 8\}
```

Още примери за множества

```
my_set = \{1, 3, 4, 5, 6\}
# discard an element
my_set.discard(4)
print(my_set)
\{1, 3, 5, 6\}
# remove an element
my_set.remove(6)
print(my_set)
\{1, 3, 5\}
# not present in my_set
my_set.discard(2)
print(my_set)
# Output: {1, 3, 5}
# remove an element not present
my_set.remove(2)
KeyError
```

Съвместно използване на двата типа множества – изменяеми и неизменяеми

- Допуска се в изрази и команди
- При смесено използване резултатът е обект от типа на първия срещнат в израза
- Сравненията не зависят от типа
- Тъй като и за двата типа няма пълна наредба: методът sort() не е дефиниран за множества
- Можем да получим всички елементи от едно множество S сортирани в списък с функцията: sorted(S)

Реализация на кванторите

- Вградена функция all(iter): истина ако за всяко х от iter bool(x) е истина. Ако обектът е празен, връща истина.
- all(x>0 for x in S) # ($\forall x \in S$)(x>0)
- Вградена функция any(iter): истина е ако за поне едно х от iter bool(x) е истина. Ако iter е празен, връща лъжа.
- Any(x>0 for x in S) # $(\exists x \in S)(x>0)$

Стандартни вградени функции

- enumerate() Връща обект от тип enumerate (съдържа двойки индекс, елемент за всеки елемент от множеството)
- len() Брой елементи в множеството
- max() Връща максималният елемент от множеството
- min() Връща минималният елемент от множеството
- sorted() Връща списък с подредените по големина обекти, съдържащи се в множеството
- sum() Връща сумата от елементите в множеството

Файлове

- ✓ Използват се за постоянно съхраняване на данни
- ✓ В най-простия си вид въвеждането и извеждането на информация във файл наподобява това със стандартния вход (клавиатура) и изход (екран)
- ✓ Входно-изходните операции с файлове са много повече на брой, с много по-големи възможности и позволяват всякаква обработка на информацията съхранявана във файловете
- ✓ Стандартната команда за свързване на обект от тип данни файл с конкретен физически файл:

afile = open(<filename>,< mode>)

Отваряне на файл

- <file_obj_name> = open(<filename>,< mode>)
- ✓ open() е функция, която отваря физическия файл за вход/изход, създава входно-изходен буфер в паметта и връща като резултат адреса на този буфер
- ✓ <file_obj_name> е променлива, която задава името на обект от тип файл, който се свърза с току-що създадения входно-изходен буфер, т.е. тази променлива съдържа като стойност адреса на буфера на файла

Задаване на име за файл

- <file_obj_name> = open(<filename>,< mode>)
- ✓ И двата параметъра на функцията ореп() се задават като обекти от тип низ
- ✓ Като конкретно име на файл (параметър <filename>) се задава валидно за конкретната ОС име на файл заедно с път за достъп (абсолютен или относителен)
- "names.txt" указва име на файл в текущата папка
- "C:\Python\file.txt" указва име на файл с абсолютен път за достъп към него

Режими за работа с файлове

Примери за стойности на параметъра <mode>:

- 'r' въвеждане от файл (четене, read)
- 'w' създаване и извеждане във файл (писане, write) ако съществува съдържанието му се изтрива
- 'а' добавяне в края на файл
- 't' работа с текстов файл
- 'b' работа с двоичен (не текстов) файл
- '+' използване на файла за писане и четене (обновяване)
- 'х' създаване и извеждане във файл (писане, write) ако съществува връща грешка

Начини за работа с файлове

- ✓ Когато файла е отворен като двоичен, четене и записване става чрез обект данни bytes
- ✓ Когато файла е отворен като текстов, четене и записване става чрез обект данни str, като първо се прави декодиране на съдържанието (четене) или кодиране (записване)
- 'b' работа с двоичен (не текстов) файл
- '+' използване на файла за писане и четене (обновяване)
- 'х' създаване и извеждане във файл (писане, write) ако съществува връща грешка

Други параметри при отваряне на файлове

buffering – размер на буфера за четене и писане encoding – метод на кодиране (само за текстов файл) errors – метод за обработка на грешките newline – как да се интерпретира край на ред (само за текстов файл) – има различия в различни ОС closefd – указва как и кога да се затваря физически файла opener – за използване на алтернативна програма за отваряне на файла

Вградени методи за работа с файлове

```
aString = input.read()
                        # чете цял файл в низ
aString = input.read(N)
                        # чете следващите N символа
                        # (или байта) в низ
aString = input.readline() # чете един ред в низ
aList = input.readlines() # чете цял файл в списък низове
                        # по редове
                        # записва низ от символи (или
output.write(aString)
                        # байтове) във файл
output.writelines(aList)
                        # записва списък от низове
                        # (редове) в цял файл
```

Вградени методи за работа с файлове

aString = input.read()	# чете цял файл в низ
output.close()	# Затваряне на файл (след
	# всички записи)
output.flush()	# Запис от буфера във файла без # затваряне
anyFile.seek(N)	# Позиционира файл до позиция # N за следващо действие
for line in open('data'):	# използва line за итеративно # четене по редове от файл

Примери

Преброяване на броя редове в един файл:

```
file1 = open("text.txt", "r")
line_count = 0
for line in file1:
    line_count += 1
print('Брой на редове във файла: ', line_count)
```

Прочитане на цял файл:

```
File2 = open("text2.txt")
Batch = File2.read()
print(len(Batch))
```

Примери 2

```
>>> lst = []
>>> for line in open("text.txt", 'r').readlines():
    lst.append(line)
>>> lst
['Chen Lin\n', 'clin@brandeis.edu\n', 'Volen 110\n', 'Office Hour:
    Thurs. 3-5\n', '\n', 'Yaqin Yang\n', 'yaqin@brandeis.edu\n',
    'Volen 110\n', 'Offiche Hour: Tues. 3-5\n']
```

Игнориране на заглавен ред

```
for (i,line) in enumerate(open('text.txt',"r").readlines()):
    if i == 0: continue
    print line
```

Брой срещания на име чрез речник

```
>>> for line in open('names.txt'):
       name = line.strip()
       name_count[name] = name_count.get(name,0)+ 1
>>> for (name, count) in name_count.items():
       print name, count
Chen 3
Ben 3
Yaqin 3
```

Копиране от един файл в друг

```
input_file = open("in.txt")
output_file = open("out.txt", "w")
for line in input_file:
    output_file.write(line)
```

Използване на with

При работа с файлове е полезно да използваме обработка със запазената дума with. Предимството е, че след обработката файлът е коректно затворен и няма нужда от използване на <file>.close.

```
>>> with open('workfile') as f:
```

```
\dots read_data = f.read()
```

>>> # Проверка, че файлът е затворен автоматично:

>>> f.closed

True

Заключение

- > Речник ключове и стойности, дефиниране и достъп
- > Речници вградени функции и методи
- > Множества константи, представяне, достъп
- > Множества създаване, вградени функции
- > Файл задаване и използване
- > Начини на използване на файлове
- > Вградени методи за работа с файлове